

ROZCHWIAĆ SIĘ (7) *vb pf*

się (5), się (2).

o jasne; w praet a *pochlone*.

fut 3 sg rozchwieje się (1). \diamond *praet* 3 sg [*m* rozchwiął się.] *f* rozchwiła się (1). [*n* rozchwizło się.]
 \diamond 3 pl *subst* rozchwiwały się (3). \diamond *con* 3 sg *m* by się rozchwiął (1). *n* by się rozchwizło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. [Rozluźnić się w miejscu zamocowania, rozerwać się: Iáko wiązanie drzewiáne łpoione ná gruncie budowania nie rozchwieie się [*non dissolvetur*]/ thák y ferce vtwierdzone/ w rádzie rozmyśloney. *Leop Eccli* 22/19.]

2. Znaleźć się w złym stanie (3) :

a. Nie dojść do skutku lub nie dać spodziewanych rezultatów (2) : *Nostram* *conspirationem* *in* *Rempub.* *bene* *gerenda* *dirimunt*, Nálże ziednocenie a yedność ku dobrze łprawowaniu Rzeczypóspolitey rołprowádzily rozchwiály się. *Mącz* 409a; *ActReg* 138; [iż to nasze terazniejsze zjachanie, [...] ich [*braci*] przyczyną rozchwizło się. *AktaSynod* I 235; jakoby się to nie rozchwizło, ale przyszło ku dobremu końcowi. *ListyZygmAug* 1570/586; pogłównie samo się rozchwizło a to go i nie dano, i już dawać nie trzeba. *AktaSejmikPozn* 1590/129; Zátym się *Seym* *Piotrkowłki* nie ták dokończył iáko rozchwiął/ niefworą *Poznańfkiey* y *Kálifkíeý* *Sláchty* *BielKron* 1597 521 (*Linde*), 549 (*Linde*)].

b. Zostać źle zrozumianym (1) : Gdy iuz tedy/ cztery łynody głowne [...] wyłtawili/ ná káżdym co ófobnego (iákołmy łłyłzeli) vkwáli/ potrzebá było/ to włzytko w ieden poczet zebrawłzy/ áby łię nierozchwiázło/ vtwierdzić. *NiemObr* 140.

3. Skończyć się, przeminąć (4) : Załz nie wiecie że się prętko tu ich żywot rozchwieie *LubPs* ff2; *Amicitiae* *stabilitas* *vacillat*, Stałość przyázniey się rozchwiázła. *Mącz* 411c.

W porównaniach (2): *Abowiem* włzytki dni nálże w gniewie twoim zwątłály/ Iáko lekka páięczyná ták się márníe rozchwiázły. *LubPs* T6v, X3v.

Synonim: 1. rozchowierać się.

Formacje współrdzenne cf **CHWIAĆ SIĘ**.

Cf **ROZCHWIANIE**

KW, (LWil)